

संज्ञपनमारणं तदाहिसूर्यतेचक्षुःबातंप्राणइत्यादयोमंत्राःपश्यतेततोर्लिगाद्वम्यतेयत्शरीरिणांप्राणाइंद्रियाणिनित्यंनिश्चितंनित्यंसर्वदालोकांतरेगताइति तेनसर्वःशरीरीविभुरेवास्तिनतूपाधिपरिच्छिन्नःपरिच्छिन्नत्वाभिमानस्त्वस्याविद्यकइतिभावः ॥ १० ॥ तवतुज्ञानेऽधिकाराभावात्सोपासनकर्मप्राप्यदेवयानमार्गमेवाश्रयस्येत्याह अहमिति तेतवयोग्याइतिशेषः ॥ ११ ॥ यत्रकालेतेत्वयायज्ञआहृतःकृतस्तत्रतदैवदेवास्तवहिताःसखायोजाताः यदैवंतदैवदेवाःपशूनांजीवानांगमनेतत्तल्लोकप्रामौईश्वरानिपहानुपहकराः ॥ १२ ॥ यस्मादेवंतस्मान्नित्याजीवादेवानिष्ठागतिमंतोभवन्तिनान्येअयजमानाः एवंसार्धेनकर्मनिष्ठामुक्ताज्ञाननिष्ठामाहसार्धेन नित्येइति पांचभौतिकोदेववर्गःसर्वोपिनित्यःपुरुषश्चतुष्टानित्यः ॥ १३ ॥ उभयोरपिनित्ययोःसतोर्योस्यनानायोगंअनेकदेहसंबंधंपश्यतिसदृशमतिर्वियोगेपितृपुत्रादिनाशेशोचतिमौढ्यात् उक्तरीत्यानदेहोनश्यतिनाप्यात्मेतिनिर्निमित्तस्तेषांशोकइतिभावः ॥ १४ ॥ यदित्यादिनाशादुःखंपश्यतितर्हिह्रयादीनांपरिग्रहएवकर्तव्यः नहिवंध्यायाःपुत्रशोकार्तिरस्ति वस्तुतस्त्वसं

अश्वमेधेश्रुतिश्चेयमश्वसंज्ञपनंप्रति ॥ लोकांतरगतानित्यंप्राणानित्यंशरीरिणां ॥ १० ॥ अहंहितंवदाम्येतत्प्रियंचेत्तवपार्थिव ॥ देवयानाहिपंथानःश्रुतास्तेयज्ञसंस्तरे ॥ ११ ॥ आहृतोयत्रयज्ञस्तेतत्रदेवाहितास्तव ॥ यदासमन्वितादेवाःपशूनांगमनेश्वराः ॥ १२ ॥ गतिमंतश्चतेनेष्ट्वानान्येनित्याभवन्त्युत ॥ नित्येस्मिन्यंचकेवर्गेनित्येचात्मनिपूरुषः ॥ १३ ॥ अस्यनानासमायोगंयःपश्यतिदृश्यामतिः ॥ वियोगेशोचतेत्यर्थंसवालइतिमेमतिः ॥ १४ ॥ वियोगेदोषदर्शीयः संयोगंसविसर्जयेत् ॥ असंगेसंगमोनास्तिदुःखंभुवि वियोगजं ॥ १५ ॥ परापरज्ञस्त्वपरोनाभिमानादुदीरितः ॥ अपरज्ञःपरांबुद्धिज्ञात्वामोहाद्विमुच्यते ॥ १६ ॥ अदर्शनादापतितःपुनश्चादर्शनंगतः ॥ नाहंतंवेद्मिनासौमांनचमेस्तिविरागता ॥ १७ ॥ येनयेनशरीरेणकरोत्ययमनीश्वरः ॥ तेनतेनशरीरेणतदवश्यमुपाश्रुते ॥ मानसंमनसाप्नोतिशरीरंचशरीरवान् ॥ १८ ॥ इतिश्रीम०आश्रमवा०पुत्रदर्शनप०जनमेजयंप्रतिवैशंपायनवाक्येचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ वैशंपायनउवाच अदृष्ट्वातुष्टपःपुत्रान्दर्शनंप्रतिलब्धवान् ॥ ऋषेःप्रसादात्पुत्राणांस्वरूपाणांकुरुद्वह ॥ १ ॥

गेआत्मनिवियोगजंदुःखंवारुयादिसंगमोवानास्तीत्याह संगइति ॥ १५ ॥ परेति अपरस्तुउक्तविधांज्ञाननिष्ठामप्राप्तस्तु परापरज्ञोनित्यानित्यविभागमात्रज्ञः अभिमानाद्देहादितादात्म्यात्उपासनावलेनउदीरितउत्क्षिप्तः अपरज्ञः सगुणब्रह्मवित्भूत्वापश्चात्परांबुद्धिनिर्विशेषवस्तुज्ञानंप्राप्यमोहान्मूलाज्ञानाद्विमुच्यते ॥ १६ ॥ मुक्तस्यलक्षणमाह अदर्शनादिति कर्मकर्तुरभावाददर्शनंप्रत्यक्चैतन्यंतस्मादापतितस्तत्रैवचलीनोऽतस्तंमुक्तमहंनवेद्मि अगोचरत्वात् असौचमांनवेत्ति करणाभावात् तर्हित्वमपितादृक्तोनभवसीत्याह नचमेस्तिविरागतेति परवैराग्यमेवमुख्यंमोक्षसाधनमित्यर्थः ॥ १७ ॥ येनेति मनसाकृतंपापंमानसतापेनैवानुभूयतेएवंशरीरेणकृतंशरीरेणोपतापेनेतिकायवाङ्मनसांचापलंत्यक्त्वावायुनिरोधंकुर्यादितिसार्धंश्लोकार्थः ॥ १८ ॥ इतिआश्रमवासिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥५॥ ॥५॥ अदृष्ट्वेति ॥ १ ॥